

ΆΓΙΟΣ ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ

ΆΓΙΟΣ ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΑΣ ΑΝΔΡΩΑΣ ΜΟΝΗΣ
ΑΓΙΩΝ ΜΑΡΤΥΡΩΝ ΚΥΠΡΙΑΝΟΥ ΚΑΙ ΙΟΥΣΤΙΝΗΣ ΦΥΛΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

ISSN 1108-4030

Περιεχόμενα

- «Βοἴ τοίνυν ἡ Κτίσις...», Μήνυμα Ἐόρτιο Ἀγίων Θεοφανίων 1
- Νέα Ἐπίσκεψις Ἀγάπης στίς Φυλακές Ἀγίου Στεφάνου Πατρῶν 3
- Ὁ Ἐορτασμός τοῦ Ἀγίου Παρθενίου: «Διακονία-Εὐθύνη-Θυσία» 4
- Ὁ Ἐορτασμός τοῦ Ἀγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ 6
- Συνεχίζονται τὰ Μαθήματα Ἀγιογραφίας 7
- Ἄγια Θεοφάνια 2010 8
- Κυριακή τῆς Ὁρθοδοξίας 2010: «ΙΗ΄ Σύναξις Ὁρθοδόξου Ἐνημερώσεως» 10
- Ἀπόσπασμα ἀπό τὴν Εἰσήγησι τῆς Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας 12
- Γιὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴ λαμπρότητα, Ἀγίου Νικολάου Βελμιρόβιτς 15
- «Ἐἶπε Γέρων» - Ἀπὸ Ἐπιστολῆ τοῦ Ὁσίου Παΐσιου Βελιτσκόφσκυ 16
- Ἡ Ὅσια Ξένη ἡ Ρωσίδα ἡ διὰ Χριστὸν Σαλὴ

Φωτογραφία ἐξωφύλλου:

Ἡ Ἄγια Θεοδώρα ἡ Αὐγούστα.

Ἔργον τοῦ Ἀγιογράφου κ. Φιλίππου Μαρκοπούλου.

Φωτογραφία ὀπισθοφύλλου:

Ἄγια Θεοφάνια στὸν Ὁρωπό.

ΑΓΙΟΣ ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

Ἐκδίδεται τῇ εὐλογία τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς,
Πατρὸς δὲ καὶ Καθηγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, κ. ΚΥΠΡΙΑΝΟΥ

• Ἰδιοκότης: Ἱερὰ Μονὴ Ἀγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης Φυλῆς Ἀττικῆς. • Ἐκδότης – Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Γαρδικίου Κλήμης. • Συντάσσεται ὑπὸ Ἐπιτροπῆς. • Ἡλεκτρονικὴ Ἐπεξεργασία: Ἱερὰ Μονὴ Ἀγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης. • Τηλέφωνο Ἱ. Μονῆς: 210 2411380. • Telefax: 210 2411080. • E-mail: Kyprianos@ synodinresistance.org • Ἰστοσελίδα στὸ Διαδίκτυο: www. synodinresistance.org • Ἐκτύπωση, Βιβλιοδεσία: «ΒΙΒΛΙΟΤΕΧΝΙΑ», Ζωοδόχου Πηγῆς 52Α, Ἀθήνα, τηλ. 210 3801844. • Ἐπιστολαὶ καὶ προαιρετικαὶ εἰσφοραὶ νὰ ἀποστέλλωνται εἰς Ἱ. Μονὴν Ἀγίου Κυπριανοῦ, Τ. Θ. 46006 – 13310 ΑΝΩ ΛΙΟΣΙΑ.

«Βοᾶ τοίνυν ἡ Κτίσις...»*

Φιλόχριστοι καὶ Φωτοφόροι ἐν Χριστῷ Ἀδελφοί μου·

Δόξα τῷ Θεῷ πάντων ἔνεκα!... Δόξα καὶ εὐχαριστία στὸν Πατέρα καὶ τὸν Υἱὸ καὶ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα!

Σήμερα, ἀγιαάζεται ἡ φύσις τῶν ὑδάτων...

Σήμερα, τὰ ὕδατα διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ...

Σήμερα, μᾶς ἀποκαλύπτεται τὸ νόημα καὶ ὁ λόγος ὑπάρξεως τῆς Φύσεως.

Σήμερα, ἡ Φύσις μᾶς φανερῶνει τὸ μυστικὸ κάλλος τῆς, ἐφ' ὅσον παραπέμπει τὸν ἄνθρωπο στὸν Δημιουργό της.

Σήμερα, ἡ Κτίσις – ὡς δημιουργημα «καλὸν λίαν» – βοᾷ πρὸς τὸν λογικὸ ἄνθρωπο καὶ τὸν ὀδηγεῖ στὴν γνῶσι τῶν Ἀκτίστων Ἐνεργειῶν τοῦ Θεοῦ, στὴν γνῶσι τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ.

«Βοᾶ τοίνυν ἡ Κτίσις», λέγουν οἱ Ἅγιοι, «διὰ τῶν ἐν αὐτῇ ποιημάτων καὶ οἶον ἀπαγγέλλει τοῖς νοερῶς δυναμένοις ἀκούειν τὴν ἰδίαν αἰτίαν τριαδικῶς ἠμνουμένην»¹.

Σήμερα, ἡ Ἁγία Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία μας τιμᾷ τὴν Κτίσις, χωρὶς νὰ τὴν εἰδωλοποιῇ, διότι γνωρίζει τὴν θέσι της μέσα στὸ σχέδιο τοῦ Θεοῦ.

«Ἐκ μὲν τῶν κτισμάτων», λέγουν οἱ Ἅγιοι, «οὐ κτώμεθα τὸν Θεόν, ἀλλὰ γινώσκομεν· οὐ μέντοι τὴν Αὐτοῦ Οὐσίαν [γινώσκομεν], ἀλλὰ τὰς Ἀκτίστους Αὐτοῦ Δυνάμεις»².

* * *

Ἀδελφοί μου Φιλόχριστοι·

Σήμερα, ἡ Ὁρθόδοξος Ἀνθρωπολογία καὶ Κτισιολογία μᾶς ὑπενθυμίζουν, ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἐπιστρέφει στὸν Δημιουργό του ὄχι μόνος, ἀλλὰ μὲ ὅλη τὴν Δημιουργία, ἡ ὁποία τοῦ χαρίσθηκε ἐξ ἀρχῆς ἀπὸ τὸν Θεό³.

Σήμερα, μέσα στὸ Φῶς τῶν Ἁγίων

Θεοφανίων, ὑπογραμμίζεται ἡ ἱστορικὴ ἀλήθεια, ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς Πολιτισμὸς μας εἶναι θαλασσογέννητος καὶ χρειάζεται τὸν καθαγιασμὸ τῶν ὑδάτων γιὰ νὰ λάμψη ἡ Παράδοσις μας καὶ νὰ συνεχισθῇ, μαζί μὲ τὴν καθαρότητα τῆς ὑπάρξεώς μας, μὲ ὑπε-

θυνότητα ἢ θαλάσσια προστασία, ἡ καθαρότητα τῶν πηγῶν, τῶν λιμνῶν, τῶν ποταμῶν καὶ πάσης τῆς Κτίσεως.

Σήμερα, στὴν ἀρχὴ τοῦ νέου ἔτους, ἡ Ἐκκλησία μας, μὲ τὸν Ἁγιασμὸ τῶν Ὑδάτων, ἐγκαινιάζει μία πραγματικὰ Νέα Ἀρχή· ἀνανεώνει ἐν τῷ Φωτὶ τῆς Ἁγίας Τριάδος, τὸν Χρόνο καὶ τὸν Κόσμο, δηλαδὴ τὴν Ἱστορία.

«Τώρα ἀγιαζοῦν τὰ νερὰ καὶ φεύγουν τὰ καράβια...»⁴.

Καὶ τὰ καράβια τῶν ὀνείρων μας θὰ ταξιδεύσουν καὶ τὴν χρονιὰ αὐτῆ γεμάτα Προσοδοκίες, γιὰ μία ζωὴ περισσότερο ἀπλὴ καὶ εἰρηνικὴ, μὲ κέντρο τῆς τὴν Ἀγάπη πρὸς τὸν Δημιουργό, τὴν Εὐ-

σπλαγχία πρὸς τὸν Ἄνθρωπο καὶ τὴν Τρυφερότητα πρὸς τὴν Φύσι.

Ἵνα καὶ διὰ στοιχείων, καὶ διὰ Ἀγγέλων, καὶ διὰ ἀνθρώπων, καὶ διὰ ὀρωμένων, καὶ διὰ ἀοράτων δοξάζηται τὸ Πανάγιον Ὄνομα τοῦ Δεσπότου μας Χριστοῦ, σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν!

* * *

Φωτόμορφα τέκνα τῆς Ὁρθοδοξίας μας·

Στὴν ποντοπορία τοῦ 2010, εἶθε νὰ μᾶς προστατεύῃ ἡ ἁγία εὐχή τοῦ πολυσεβάστου Ποιμενάρχου καὶ Μητροπολίτου μας Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς κυρίου Κυπριανοῦ, ὡς καὶ ἡ εὐλογία τῶν σεπτῶν Μελῶν τῆς Ἱεραῆς Συνόδου μας, τῆς Ὁρθοδόξου Κοινότητος τῶν Ἐνισταμένων τοῦ Πατρίου Ἐκκλησιαστικοῦ Ἡμερολογίου.

♦ **Τέλος**, αισθανόμεθα τὴν ἀνάγκη, ὅπως κάθε χρόνο, νὰ εὐχαριστήσουμε θερμότερα ὅλους ἐκείνους, οἱ ὅποιοι

συμμετέχουν σήμερα στὴν λαμπρὰ αὐτὴ Πανήγυρι τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους μας, ἰδιαίτερα ὁμῶς τοὺς ἁγίους Ἀρχιερεῖς καὶ Ἱερεῖς ἀπὸ τὸ Ἐξωτερικό, τὶς Τοπικὲς Ἀρχὲς καὶ τοὺς λοιποὺς ἐκπροσώπους τῆς πολιτικῆς Ἐξουσίας, τὴν Ἀστυνομία καὶ τὸ Λιμενικὸ τοῦ Ὁρωποῦ καὶ τὴν Τροχαία τῆς Μαλακάσας· ἡ Ἄχραντος Μητέρα μας Θεοτόκος νὰ εἶναι πάντοτε Προστάτις καὶ Ὁδηγὸς τους.

Ὁ Θεὸς μαζί Σας!..

() Ἐξεφωνήθη ὑπὸ τοῦ Θεοφιλ. Ἐπισκόπου Ὁρεῶν κ. Κυπριανοῦ, Ἀναπληρωτοῦ Προέδρου, κατὰ τὸν λαμπρὸ εὐρτασμὸ τῶν Ἁγίων Θεοφανίων στὸν Ὁρωπὸ Ἀττικῆς τὴν 6.1.2010 ἐκ.ἡμ.*

1. Ἁγίου Μαξίμου Ὁμολογητοῦ, ΡΓ τ. 90, στλ. 296BC.
2. Ἁγίου Γρηγορίου Παλαμά, Συγγράμματα, τ. Γ", σελ. 296.
3. Χρυσοστόμου Ἀ. Σταμούλη, Κάλλος τὸ Ἅγιον, σελ. 291, «Ἀκρίτας», 2004.
4. Νίζου Ἰ. Κωστάρη, «Ἡ διαχρονικότητα τοῦ Ἁγιασμοῦ τῶν Ὑδάτων», ἐφημερ. «Ἐστία», 7.1.2010, σελ. 5.

Νέα 'Επίσκεψις 'Αγάπης στις Φυλακές 'Αγίου Στεφάνου Πατρῶν

Μὲ τὴν Χάρι τοῦ Θεοῦ, πραγματοποιήθηκε καὶ νέα ἐπίσκεψις ἀγάπης ἀπὸ μέλη καὶ φίλους τοῦ Φιλανθρωπικοῦ Συλλόγου Γυναικῶν «'Αγιος Φιλάρετος ὁ 'Ελεήμων» στὶς Φυλακές 'Υψίστης 'Ασφαλείας 'Αγίου Στεφάνου Πατρῶν, τὸ Σάββατο τῆς δευτέρας ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν, 14/27.2.2010.

Τῆς ἀποστολῆς ἦγειτο ὡς συνήθως ὁ Θεοφιλ. 'Επίσκοπος 'Ωρεῶν κ. Κυπριανός, 'Αναπληρωτῆς τοῦ ἀσθενούντος Σεβασμ. Μητροπολίτου μας. Στους 45 συνολικὰ συμμετασχόντας, συμπεριλαμβάνονταν Μοναχοὶ καὶ Μοναχές ἀπὸ 'Ιερὲς Μονές μας τῆς 'Ατικῆς.

Στὶς Φυλακές, λόγῳ τῶν αὐστηρῶν μέτρων, μία ἀντιπροσωπία 17 μόνον ἐκ τοῦ συνόλου τῆς 'Αποστολῆς αὐτῆς εἶχε τὴν δυνατότητα καὶ τὴν ιδιαίτερη εὐλογία νὰ συναντηθῆ μὲ 170 ἀπόρους Κρατουμένους. 'Ο Θεοφιλ. κ. Κυπριανὸς τοὺς ἀππύθυνε λόγους παρηγορίας καὶ ἐλπίδος, τοὺς ἀσπάσθηκε μὲ ἀγάπη καὶ τοὺς προσέφερε ἐκ μέρους ὄλων δέματα μὲ εἶδη πρώτης ἀνάγκης, μέσα σὲ μία ἀτμόσφαιρα βαθεῖας συγκινήσεως καὶ ἐνῶ ἐψάλλοντο ἐκκλησιαστικοὶ ὕμνοι.

• **'Εν συνεχείᾳ**, ἡ 'Αποστολὴ κατευθύνθηκε γιὰ νὰ προσκυνήσῃ στὸν Ναὸ τοῦ Πολιούχου Πατρῶν 'Αγίου 'Αποστόλου 'Ανδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου, στὴν δὲ ἐπιστροφῇ προσεκύνησε στὴν ἱστορικὴ Μονὴ τῆς 'Αγίας Λαύρας στὰ Καλάβρυτα, ὅπου εὐλογήθηκε τὸ Λάβαρο τῆς 'Επανάστασεως τοῦ 1821, καὶ ὅπου φυλάσσονται οἱ χαριτόβρυτες ἰ. Κάρες τῶν 'Αγίων 'Αλεξίου τοῦ 'Ανθρώπου τοῦ Θεοῦ καὶ Φιλάρετου τοῦ 'Ελεήμονος, τοῦ καὶ Προστάτου τοῦ ὁμωνύμου Φιλανθρωπικοῦ Συλλόγου μας, ὡς καὶ στὴν ἱστορικὴ Μονὴ τοῦ Μεγάλου Σπηλαίου, ὅπου καὶ ἡ Θαυματουργὸς 'Ιερὰ Εἰκόνα τῆς Παναγίας μας, ἡ ὁποία ἀποδίδεται στὸν 'Απόστολο καὶ Εὐαγγελιστὴ Λουκᾶ.

Τὸ πολλαπλὸ αὐτὸ Προσκύνημα, συνδυασμένο μὲ προσευχὴ καὶ πνευματικὲς ἀναγνώσεις καὶ συζητήσεις, ἦταν γιὰ ὄλους, ὅσοι ἔλαβαν μέρος, μία μεγάλη καὶ πολυωφελεῖς εὐλογία μέσα στὸ στάδιο τῆς 'Αγίας καὶ Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς! Δόξα τῷ Θεῷ!

Ὁ Ἑορτασμός τοῦ Ἁγίου Παρθενίου

Ἡ 31η Ἐπέτειος τῆς Ἀρχιερωσύνης τοῦ Μητροπολίτου μας

ΤΟ Σάββατο τῆς πρώτης ἐβδομάδος τῶν Νηστειῶν, 7/20.2.2010, ἀνάμνησιν τοῦ Θαύματος τῶν Κολλύβων τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος, συνέπεσεν ἐφέτος καί ἡ μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱεράρχου Παρθενίου Ἐπισκόπου Λαμφάκου τοῦ Θαυματουργοῦ.

Τὴν ἡμέρα αὐτή, κατὰ τὴν ὁποία ἄγεται καί ἡ Ἐπέτειος τῆς εἰς Ἐπίσκοπον Χειροτονίας τοῦ ἀσθενούντος Σεβασμ. Μητροπολίτου μας κ. Κυπριανοῦ (7.2.1979), τελέσθη ἀρχιερατικὸ συλλεΐτουργο στὴν Ἱερά Μονή μας τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης Φυλῆς Ἀττικῆς. Προεξήρχε ὁ Θεοφιλ. Ἀναπληρωτῆς Πρόεδρος Ἐπίσκοπος Ὁρεῶν κ. Κυπριανός, συμμετεῖχαν δὲ οἱ Θεοφιλ. Ἐπίσκοποι Χριστιανουπόλεως κ. Χρυσόστομος, Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος καὶ Γαρδικίου κ. Κλήμης, ὡς καὶ ἀρκετοὶ Κληρικοὶ μας. Παρέστησαν συμπροσευχόμενοι Μοναχοὶ καὶ Μοναχές, ὡς καὶ πολλοὶ λαϊκοί, πνευματικὰ τέκνα τῆς Ἐκκλησιαστικῆς μας Δικαιοδοσίας, μεγάλος δὲ ἀριθμὸς ἐξ αὐτῶν προσῆλθε στὴν κοινωνία τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων.

• **Κατὰ** τὴν διάρκεια τοῦ «Κοινωνικοῦ», ὁ Θεοφιλ. Ὁρεῶν κ. Κυπριανὸς ἐξεφώνησε σχετικὴ Ὁμιλία μὲ τίτλο: «Διακονία-Εὐθύνη-Θυσία», ἡ ὁποία ἀναφέρθηκε στὴν Παρακαταθήκη τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου μας καὶ μέρος τῆς ὁποίας δημοσιεύεται ἐν συνεχείᾳ.

■ **Μετὰ** τὴν Θ. Λειτουργία, παρετέθησαν κεράσματα στὸ Μεγάλο Ἀρχονταρίκι τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, ὅπου ἀκούσθησαν ὠφέλιμες ἐνθυμήσεις καὶ διηγήσεις σχετικὰ μὲ τὸ τιμώμενο πρόσωπο τοῦ σεπτοῦ Πατρὸς καὶ Ποιμενάρχου μας, ὁ Ὅποιος ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ 2007 παραμένει κλινήρης.

* * *

Καὶ πάλιν, Εὐγνώμων Μνεΐα Φωναῖς Αἰσΐαις

Διακονία - Εὐθύνη - Θυσία

ΣΗΜΕΡΟΝ καὶ πάλιν, γιὰ τριακοστὴν πρώτη (31η) φορά, ἡ Χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἡμᾶς συνήγαγε στὸ Εὐχαριστιακὸν Ἵπερῶν τῆς Ἁγίας αὐτῆς Μονῆς... Εὐγνώμων καὶ ἡ Σύνα-

ξις μας αὐτῆ... Εὐγνώμων ἡ Μνεΐα τῶν ἐτῶν αὐτῶν τῆς Ἀρχιερωσύνης τοῦ πολυσεβάστου Γέροντος, Ὁδηγοῦ καὶ Μητροπολίτου μας κυρίου Κυπριανοῦ (...)

Ἄδελφοί μου Χριστοπόθητοι
καὶ Θεοσφράγιστοι·

Ἡ Παρακαταθήκη τοῦ χριστο-
ποθήτου Γέροντος καὶ Μητροπολίτου
μας γιὰ τὴν **Εὐσπλαγγία** μᾶς ὠδήγησε
στὴν **Διακονία**· καὶ Αὐτὴ πάλι μᾶς
ἀφύπνισε τὸ θεοδώρητο αἶσθημα τῆς
Εὐθύνης.

Εὐθύνη ὅμως σημαίνει **Θυσία**. Ἡ
Εὐθύνη ταυτίζεται μὲ τὴν **Θυσία**. Ἡ
ὑπεύθυνη Διακονία, προκειμένου νὰ ἔλθῃ
εἰς πέρας, ἀπαιτεῖ θυσίες, τόσο ἀπὸ τοὺς
Ποιμένες, ὅσο καὶ ἀπὸ ὅλα τὰ μέλη τῆς
Ἐκκλησίας.

Ἐπαναλαμβάνω: εἴμεθα ἅπαντες
συνυπεύθυνοι, ὅλοι ἔχουμε κληθῆ στὴν
«Διακονία τῆς Καταλλαγῆς» (Β΄
Κορινθ. ε΄ 19).

Οἱ λαϊκοί, μετέχοντες τοῦ Βασιλέως
καὶ Ἀρχιερέως Χριστοῦ, ἀποτελοῦν ἓνα
σύνολο Ἱερέων μὲ βασιλικὴ καταγωγή,
εἶναι Ἱερεῖς καὶ Βασιλεῖς, «Βασιλεῖον
Ἱεράτευμα» (Α΄ Πέτρ. β΄ 9· Ἀποκαλ. α΄
6, ε΄ 10).

Μὲ τὸ Βάπτισμα καὶ τὸ Χρῆσμα
τους, ἔχουν ἀναλάβει εὐθύνες καὶ ὑπο-
χρεώσεις, γιὰ νὰ διακονήσουν καὶ αὐτοὶ
στὸ Βασιλικό, Ἱερατικὸ καὶ Προφητικὸ
Ἔργο (πρβλ. Ἰωάν. στ΄ 29, ιζ΄ 4) τοῦ
Χριστοῦ μας, δηλαδὴ στὴν ἐξάπλωσι τῆς
Βασιλείας τοῦ Θεοῦ, στὴν πραγμάτωσι
τοῦ σχεδίου τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τῆς γῆς, στὴν
ἐκκλησιοποίησι τοῦ Κόσμου.

Χριστιανός, ὁ ὁποῖος δέχεται τὸν
ὑπερφυσικὸ πλοῦτο τῶν δωρεῶν τοῦ
Θεοῦ ἀπὸ τὴν ἔνωσί του μὲ τὸν Σωτῆρα
μας, διὰ μέσου τῆς Προσευχῆς καὶ τῶν
Μυστηρίων, δὲν εἶναι δυνατόν, δὲν
ἐπιτρέπεται νὰ ἔχη μία ζωὴ ἄγονη,
στατική, μίζερη καὶ ἀνεύθυνη.

Ἡ εὐνοια τοῦ Θεοῦ, οἱ θησαυροὶ τῆς
Χαρίτος Του, αὐξάνουν τίς εὐθύνες μας·

μᾶς δεσμεύουν μὲ σειρά εὐθυνῶν· ἀπαι-
τοῦν ἐνεργοποίησι καὶ προσφορά· θυσι-
αστικὴ ἔξοδο ἀπὸ τὸν ἑαυτὸ μας, καὶ
ἀποκέντρωσι, δηλαδὴ συνεχῆ ἐκτόπισι
τοῦ ἑαυτοῦ μας ἀπὸ τὸ κέντρο τῆς
προσοχῆς μας, ὥστε νὰ ὑπάρχῃ χῶρος
στὴν καρδιά μας γιὰ τὸν Θεὸ καὶ τὸν
Ἄδελφό μας.

Κάθε Χριστιανὸς καλεῖται νὰ γίνη
«Διάκονος τοῦ Θεοῦ εἰς τὸ Ἄγαθόν»
(πρβλ. Ρωμ. ιγ΄ 4)· γι' αὐτὸ καὶ ὁ Κύριός
μας ἐν Ἡμέρᾳ Κρίσεως (Ματθ. κε΄ 35-
36), ἀπαραριθμεῖ ἐνδεικτικὰ ἐκδηλώσεις
τῆς Διακονίας μας στὸ Ἄγαθόν, δηλαδὴ
τοῦ ἐνεργοῦ ἐνδιαφέροντός μας γιὰ ὅσους
εὐρίσκονται σὲ ἀνάγκες καὶ θλίψεις:
φιλοξενία καὶ στοργὴ στοὺς πεινα-
σμένους, τοὺς διψασμένους, τοὺς γυ-
μνοὺς, τοὺς ἀσθενεῖς καὶ τοὺς φυλα-
κισμένους.

* * *

Ἄδελφοί μου Φιλόχριστοι·

Δυστυχῶς, σήμερα ἡ κατάστασις δὲν
εἶναι αὕτη... Τὸ ἰδεῶδες τῆς **Εὐαγ-
γελικῆς Διακονίας**, ἂν καὶ ἐξασκῆται ἀπὸ
ποικίλους φορεῖς, δὲν ἀποτελεῖ τὸ
χαρακτηριστικὸ καὶ οὐσιῶδες γνῶρισμα
τοῦ Σώματος τῶν Χριστιανῶν, ἀπὸ τῆς
κορυφῆς ἕως τῆς βάσεως· φαινόμεθα ἢ
θέλουμε νὰ λεγώμεθα μαθητὲς τοῦ
πρώτου καὶ κατ' ἐξοχὴν Διακόνου,
δηλαδὴ τοῦ Σωτῆρος μας Χριστοῦ, ἀλλὰ
στὴν πρᾶξι δὲν εἴμεθα πρόθυμοι νὰ
ἐνστερνισθοῦμε τὴν πολὺπλευρὴ καὶ
πολυδιάστατη **Διακονία** μας μὲ **Εὐθύνη**
καὶ **Θυσία**, κατὰ τὸ πρότυπον Ἐκεῖνου.

Ὁ μακάριος ἐφησυχασμός μας, ἢ
προτίμησις τῆς ἀνέσεώς μας, ἢ ἔλλειψις
διαθέσεως νὰ μοιρασθοῦμε μὲ τὸν Ἄλλον
τὰ προβλήματα του, τὸν πόνο καὶ τὰ

← δάκρυά του, ακόμη και να θυσιάσουμε τὴν ζωὴ μας ὑπὲρ αὐτοῦ· ἀλλὰ, καὶ ἡ ταυτόχρονος στάσις ἀλληλομαχίας καὶ ἀδελφομαχίας καὶ ψυχρότητος μεταξύ μας, μᾶς θυμίζει τὸν φρικτὸ λόγῳ τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου, ὁ ὁποῖος γιὰ παρόμοια ἐκκλησιαστικὰ νοσήματα τῆς ἐποχῆς του, ἔλεγε:

«Καὶ γὰρ ὡσπερ σῶμα νεκρὸν, τῆς Ἐκκλησίας ὁρῶ τὸ πλῆθος ἐρριμμένον νῦν· οὐκ ἔστιν ἡ πίστις ἐνεργῆς· τὴν γὰρ θερμότητα ἐσβέσαμεν, καὶ τοῦ Χριστοῦ τὸ Σῶμα νεκρὸν εἰργασάμεθα. Εἰ δὲ φρικτὸν τὸ εἰρημένον, πολλῶ φρικωδέστερον, ὅταν ἐπὶ τῶν ἔργων φαίνηται»

(Ὁμιλ. ΚΖ' εἰς Β' Κορινθ., § δ', PG τ. 61, στλ. 588).

Σήμερα, στὴν τριακοστὴ πρώτη (31η) Ἐπέτειο τῆς Ἀρχιερωσύνης τοῦ χριστοσφραγίστου Γέροντος, Πατρὸς καὶ Μητροπολίτου μας, μᾶς δίδεται ἡ εὐκαιρία νὰ ἐμβαθύνουμε στὸ εὐαγγελικὸ μήνυμα τῆς Παρακαταθήκης Του: **Εὐσπλαγχνία - Διακονία - Εὐθύνη - Θυσία.**

Αὐτὴ εἶναι καὶ ἡ ἀπάντησις στὸ ἀρχικό μου ἐρώτημα, *γιατί καταρτίζουν σήμερα οἱ φωνές μας αἶνους εὐχαριστίας καὶ ὠδὲς αἰώνιας εὐγνωμοσύνης...*

† ὁ Ἰ.Κ.

Ὁ Ἑορτασμός τῆς Μνήμης τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ

(Β' Κυριακὴ τῶν Νηστειῶν)

Ἑтна Καλιφορνίας

Ἡ ἹΕΡΑ Μονὴ τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ στὴν Ἑтна τῆς Καλιφορνίας τῶν Η.Π.Α., ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τὴν Ἑδρα τῆς ἐν Ἀμερικῇ Ἑξαρχίας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων, ἐώρτασε τὴν Β' Κυριακὴ τῶν Νηστειῶν, 15/28.2.2010.

Ὁ Σεβασμ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἑтна κ. Χρυσόστομος ἐλειτούργησε μὲ τὸν Σεβασμ. Ἀρχιεπίσκοπο Συρακουσῶν καὶ Ἁγίου Νικολάου κ. Ἀνδρόνικο τῆς Ἀδελφῆς ΡΟΕΔ, τὸν Θεοφιλ. Ἐπίσκοπο Φωτικῆς κ. Αὐξέντιο καὶ Κληρικούς τῆς Μονῆς καὶ τῆς Ἑξαρχίας, τῇ συμμετοχῇ πιστῶν ἀπὸ διάφορες περιοχῆς τῶν Η.Π.Α.

Πύργος Ἡλείας

ΤΗΝ αὐτὴν ἡμέρα, τελέσθη ἀρχιερατικὴ Θ. Λειτουργία καὶ στὸ Ἱερὸ Ἵουχαστήριό μας τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης Πύργου Ἡλείας. Ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Γαρδικίου κ. Κλήμης ἐλειτούργησε μὲ τὸν ἐορτάζοντα Ἀρχιμ. π. Γρηγόριο Ἀγιοκυπριανίτη, Ὑπεύθυνο τοῦ Ἱεροῦ αὐτοῦ Προσκυνήματος, καὶ τὸν Ἱεροδιάκονο Ἰωσήφ Ἀγιοκυπριανίτη. Παρέστησαν ἀρκετοὶ πιστοὶ ἀκόμη καὶ ἀπὸ ἄλλες περιοχῆς, τοὺς ὁποίους ἐδεξιῶθη φιλοφρόνως ὁ φιλόξενος π. Γρηγόριος, πρὸς δόξαν τοῦ ἐορταζομένου Ἁγίου του.

■ Νέα πολυωφελής και σημαντική 'Αγιογραφική Σύναξις

Συνεχίζονται με έπιτυχία τὰ Μαθήματα 'Αγιογραφίας με τὴν εὐθύνη τῆς 'Ιερᾶς Μονῆς μας

Τὸ ἀπόγευμα τοῦ Σαββάτου τῆς τρίτης ἐβδομάδος τῶν Νηστειῶν, 21.2/6.3.2010, πραγματοποιήθηκε, Χάριτι Θεοῦ, μία ἀκόμη ἐπιτυχῆς καὶ σημαντικῆς 'Αγιογραφικῆς Σύναξις, στὰ πλαίσια τῶν δωρεὰν μαθημάτων 'Αγιογραφίας τῆς 'Ιερᾶς Μονῆς μας. Ἡ Σύναξις ἔλαβε χώραν στὴν Αἴθουσα 'Ομιλιῶν τοῦ Πνευματικοῦ μας Κέντρου «Εὐαγγελισμὸς τῆς Θεοτόκου» στὸν Κολωνὸ 'Αθηνῶν (Πατρῶν 12).

Τὰ μαθήματα 'Αγιογραφίας ἄρχισαν ἀπὸ τὸν Νοέμβριο τοῦ 2008 καὶ μέχρι στιγμῆς συμμετέχουν δεκάδες μαθητὲς, κυρίως μέσω ἀλληλογραφίας καὶ διαδικτύου, ἀπὸ ὅλη τὴν 'Ελλάδα καὶ τὸ ἐξωτερικὸ.

■ **Στὴν 'Αγιογραφικῆ** αὐτῆς Σύναξις, κατὰ τὴν ὁποία ἡ συμμετοχὴ τῶν μικρῶν ἰδιαίτερος μαθητῶν ἦταν ἰδιαίτερα αἰσθητῆ, ἔγινε κατ' ἀρχὴν ἓνα μικρὸ ἀφιέρωμα με ὕμνους, ὀμιλία καὶ σχετικὴ προβολὴ στὴν 'Αγία Θεοδώρα τὴν Αὐγούστα, ἡ ὁποία ἀναστήλωσε τὶς 'Ιερὲς Εἰκόνες καὶ τὸ "Αφθαρτο Λειψάνο" τῆς τιμᾶται μέχρι σήμερα στὴν Κέρκυρα.

Ἐν συνεχείᾳ, ἀκολούθησε μία κατατοπιστικὴ Εἰσήγησις ἀπὸ τὸν Διδάσκαλο 'Αγιογραφίας καὶ καταξιωμένο 'Αγιογράφο κ. Φίλιππο Μαρκόπουλο περὶ τοῦ χρυσοῦ φόντου («κάμπου») τῶν Εἰκόνων καὶ τοῦ νοήματός του, με παράλληλη πρακτικὴ ἐπίδειξις τοῦ τρόπου κατασκευῆς του ἀπὸ μεγαλύτερους μαθητὲς.

• **Τέλος**, ὀργανώθηκε μία πρωτότυπη Ἐκθεσις με φιλανθρωπικὸ σκοπὸ. Συγκεκριμένα, 32 μαθητικὲς Εἰκόνες, τὶς ὁποῖες ἀγιογράφησαν τὰ παιδιὰ, προσφέρθηκαν γιὰ διάθεσι, προκειμένου τὸ χρηματικὸ ποσὸ ποῦ θὰ συγκεντρωθῆ νὰ ἀποσταλῆ στὰ πονεμένα σεισμόπληκτα παιδιὰ τῆς 'Αἴτῆς. Στὸ θέμα αὐτὸ ἀναφέρθηκε καὶ ἡ Πρόεδρος τοῦ Φιλανθρωπικοῦ Συλλόγου Γυκαϊκῶν «'Αγιος Φιλάρετος ὁ 'Ελεήμων» κυρία Εἰρήνη Ἀρχοντοῦλη, ἡ ὁποία ἐπήνεσε τὴν φιλανθρωπικὴν διάθεσι τῶν μικρῶν μαθητευομένων 'Αγιογράφων καὶ ὑπενθύμισε τὸ χρέος καὶ τῶν μεγάλων σὲ παρόμοιες πρωτοβουλίες.

Μετὰ τὸ πέρασ τῆς ὥραίας αὐτῆς καὶ πολυωφελοῦς 'Αγιογραφικῆς Συνάξεως προσφέρθηκαν «εὐλογίες», κεράσματα, Εἰκόνες τῆς 'Αγίας Θεοδώρας τῆς Αὐγούστας καὶ σχετικὸ με τὴν 'Αγιογραφία ἐντυπο καὶ ψηφιακὸ ὑλικὸ, προκειμένου οἱ μικροὶ καὶ μεγάλοι μαθητὲς νὰ συνεχίσουν τὴν εὐδόκιμη μῆσί τους στὴν εὐλογημένη Τέχνη καὶ 'Επιστῆμη τῆς 'Ορθοδόξου 'Αγιογραφίας.

“Αγια Θεοφάνια

Χάριτι τοῦ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου Βαπτισθέντος Σωτῆρος ἡμῶν, τὴν Τρίτη, 6.1.2010 ἐκ.ἡμ., ἡ Ἱερά Σύνοδος τῶν Ἐπισταμένων, τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου Ἑλλάδος, ἐώρτασε καὶ πάλι πανηγυρικά καὶ ὁμολογιακά τὰ Ἅγια Θεοφάνια στὸν Ὁρωπὸ Ἀττικῆς.

Ὁ Μεγάλος Ἄγιασμός τῶν ὑδάτων στὴν προβλήτα τοῦ Ὁρωποῦ ἐτελέσθη ἀπὸ τὸν Θεοφιλέστατο Ἐπίσκοπο Ὁρεῶν κ. Κυπριανό, Ἄναπληρωτὴ τοῦ ἀσθενούντος Προέδρου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανοῦ, ὁ ὁποῖος ἀπήλυθε καὶ ἐπίκαιρο ἐόρτιο Μήνυμα μὲ τίτλο: «Βοᾶ τοίνυν ἡ Κτίσις...» (βλ. αὐτὸ στὶς σελ. 1-2 τοῦ παρόντος τεύχους).

Παρὰ τὸ ψῆχος, συμμετείχε μεγάλο πλῆθος εὐσεβῶν ἀπὸ τὴν Ἀθήνα, τὴν Ἀττικὴ καὶ ἄλλες περιοχὲς τῆς Πατρίδος μας, ὡς καὶ ὀμάδες Κληρικῶν καὶ λαϊκῶν ἀπὸ τὴν Ρουμανία καὶ τὴς Η.Π.Α.

Στὸν λαμπρὸ ἐορτασμὸ ἔλαβαν μέρος πέντε ἀκόμη Ἀρχιερεῖς:

ἀπὸ τὴν Ρουμανία, οἱ Ἐπίσκοποι τῆς Ἀδελφῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου τῆς χώρας αὐτῆς Σουτσεάβας κ. Σωφρόνιος καὶ Μποτοσάνι κ. Ἰωσήφ, καὶ ἀπὸ τὴν χώρα μας οἱ Βοηθοὶ Ἐπίσκοποι Χριστιανουπόλεως κ. Χρυσόστομος, Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος καὶ Γαδικίου κ. Κλήμης.

εργάνια 2010

Ο Καθηγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Γρηγορίου Παλαμᾶ Ἐтна Καλιφορνίας Ἀρχιμανδρίτης π. Ἀκάκιος ἀντιπροσώπευσε καὶ ἐφέτος τὴν Ἐξαρχία τῆς Ἀμερικῆς.

Ἐπίσης, συμμετεῖχαν Κληρικοὶ ἀπὸ τὶς Ἐνορίες καὶ τὶς Ἱερὲς Μονὲς τῆς Κοινότητος τῶν Ὁρθοδόξων Ἐνισταμένων καὶ πολλοὶ Μοναχοὶ καὶ Μοναχές.

Στὴν καθιερωμένη ἐόρτια λιτανευτικὴ πομπὴ ἀπὸ τὸν Καθεδρικό Ναὸ τῆς Ἁγίας Ξένης ὡς τὴν προβλήτα τοῦ Ὁρωποῦ καὶ κατὰ τὴν ἐπάνοδο, προηγοῦντο δεκάδες νέοι καὶ νέες μὲ παραδοσιακὰ ἐνδυμασίες, λάβαρα καὶ σημαίες, καθὼς ἐπίσης καὶ ἡ φιλαρμονικὴ τοῦ Δήμου Ἄνω Λιοσίων.

Στὴν ἐξέδρα τῶν ἐπισημῶν ἔλαβαν τιμητικὴ θέσι μετὰξὺ ἄλλων καὶ οἱ ἑξῆς:

οἱ Βουλευτὰι Ἀττικῆς κ.κ. Βασίλειος Οἰκονόμου καὶ Ἀθανάσιος Μπούρας, ὁ Νομάρχης Ἀν. Ἀττικῆς κ. Λεωνίδας Κουρῆς, ὁ Δήμαρχος Ὁρωπίων κ. Γεώργιος Γαβριήλ, ὁ Ἀντινομάρχης Δυτ. Ἀττικῆς κ. Πομόνης, ὁ Δήμαρχος Φυλῆς κ. Δημήτριος Μπουραῖμης, ὁ Ἀντιδήμαρχος κ. Σταμάτιος Ἀβράμης, ὁ Πρόεδρος τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου κ. Ἀριστείδης Μπρέμπος, ὁ Δημοτικὸς Σύμβουλος κ. Ἀναστάσιος Ἀραμπατζίδης, ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Συναμίμου κ. Θωμᾶς Ρούσσης, ὡς καὶ ἕτεροι παράγοντες τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως.

«Τριάδος θεράποντες...», σὲ ἦχο δ΄, τῶν Ἁγίων Τριῶν Νέων Ἱεραρχῶν. Ἐπίσης, Στίχους ἐκ τῆς ἀργῆς Δοξολογίας Πέτρου Λαμπαδαρίου, σὲ ἦχο α΄, καὶ τὰ Ἀναστάσιμα Εὐλογητάρια, Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου, σὲ ἦχο πλ. α΄.

Β΄. Σύντομη *Εἰσαγωγή* στὴν «**Σύναξι**» ἀπὸ τὸν Θεοφιλ. Ἐπίσκοπο Ὁρεῶν κ. Κυπριανό.

Γ΄. Ὁμιλία, ἀπὸ τὸν Γραμματέα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου Θεοφιλ. Ἐπίσκοπο Γαρδικίου κ. Κλήμη, μὲ τίτλο: «**Ὁ Ἐλεγχος τῆς Πλάνης καὶ ἡ Ὁμολογία τῆς Ὁρθοδόξου Ἀληθείας ἐν σχέσει πρὸς τὸν σύγχρονο Οἰκουμενισμό**», σὲ δύο Μέρη, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἡ Χορωδία ἔψαλε Στίχους ἀπὸ τὸν καταनुκτικὸ Πολυέλεο «*Ἐπὶ τῶν ποταμῶν Βαβυλῶνος...*», Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος, σὲ ἦχο γ΄, μὲ Κράτημα τοῦ Γεωργίου Τσατσαρώνη. Ἐνα χαρακτηριστικὸ ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸ πρῶτο Μέρος τῆς Ὁμιλίας αὐτῆς παρατίθεται ἐν συνεχείᾳ.

• Στὴν *Εἰσήγησι* ἀναλύθηκε ὑπὸ τοῦ Θεοφιλ. κ. Κλήμεντος, βάσει τῶν Ἁγίων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας καὶ δὴ τοῦ ἱ. Χρυσοστόμου, τὸ νόημα τοῦ Ἐλέγχου στὴν Ἐκκλησία, τὸ ἐπιτρεπτὸν αὐτοῦ, ὑπὸ ποίων ἀσκεῖται καὶ ποῦ ἀποβλέπει. Ἐναντι δὲ τῶν Αἱρέσεων, τονίσθηκε ἡ εὐθύνη ὄλων ἀνεξαιρέτως τῶν μελῶν τῆς Ἐκκλησίας στὴν υπεράσπισι τῆς Πίστεως, μὲ πρώτους τοὺς Κληρικούς. Ὁ Ἀντι-αιρετικὸς ἀγῶνας στρέφεται κατὰ τῆς Αἱρέσεως καὶ ὄχι κατὰ τῶν αἱρετικῶν ὡς προσώπων, χωρὶς φανατισμὸ καὶ μισαλλοδοξία.

Ἐπίσης, σὲ καιρὸ «Οἰκουμενικῆς ἀταξίας» στὴν Ἐκκλησία, τονίσθηκε τὸ ἀπαραίτητον τῆς Ὁμολογίας τῆς Ἀληθείας, μὲ ἀναφορὰ σὲ καθοριστικὰ θέσεις τοῦ Ἁγίου Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Ἐναντι δὲ τῆς Λατινικῆς Αἱρέσεως, ἀλλὰ καὶ ἔναντι τῶν Μονοθεϊστικῶν Ὀρσοκειῶν τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ καὶ τοῦ Ἰσλαμισμού, παρουσιάσθηκε ἐντελὸς ἐπιγραμματικὰ ἡ ὀδηγητικὴ στάσις τοῦ Ἁγίου Συμεῶν Ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης († 1429), ἡ ὁποία ἐλέγχει ὡς πλήρως ἀνορθόδοξες τὶς ἀπόψεις καὶ πράξεις συγχρόνων Οἰκουμενιστῶν ἐκκλησιαστικῶν ἡγετῶν στὸν κῶρο τῆς ἐν Καινοτομία ὀρθοδοξίας.

Μία ἀναφορὰ στὴν γέννησι τοῦ συγχρόνου Οἰκουμενισμοῦ (1910), στὴν ἀνάμειξι τῶν Ὁρθοδόξων (1920) καὶ τὴν ἴδρυσι τοῦ «Παγκοσμίου Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν» (1948), ἀπέδειξε τὴν διάβρωσι τῶν ὀρθοδόξων Οἰκουμενιστῶν ἐντὸς μιᾶς ἀντιπατερικῆς καὶ ἀντιπαραδοσιακῆς Κινήσεως.

Τέλος, ἐγίνε ἀναφορὰ στὸν σύγχρονο Διάλογο Ὁρθοδόξων καὶ Παπικῶν (1980 κ.έ.) καὶ καταδείχθηκε, ὅτι αὐτὸς σχεδιάσθηκε βάσει τῶν Παπικῶν θέσεων καὶ ἀποβλέπει στὴν ἐκπλήρωσι τῶν ἐνωτικῶν στόχων τους, μακρὰν καὶ πάλιν τῆς Ἀγιοπατερικῆς στάσεως καὶ

Ἐπίτομος ἀπό τὴν Εἰσήγησι τῆς Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας

«Ὁ Ἐλεγχος τῆς Πλάνης καὶ ἡ Ὁμολογία τῆς Ὁρθοδόξου Ἀληθείας ἐν σχέσει πρὸς τὸν Σύγχρονο Οἰκουμενισμό»

† Ἐπισκόπου Γαρθίου Κλήμεντος

α3. Ἡ Ὁμολογία τῆς Ἀληθείας

Κατὰ τὴν ἀντιμετώπισι τῶν αἰρέσεων, ἐκτὸς ἀπὸ τὸν ἔλεγχο τῆς πλάνης καὶ τῆς κακοδοξίας, εἶναι ἀπαραίτητη καὶ ἡ καλὴ καὶ σωτήρια Ὁμολογία τῆς Ἀληθείας τῆς Πίστεως. Ἄλλωστε, μόνον ἐν Ὁμολογία δύναται νὰ ἀσκηθῇ ἀληθινὸς ἔλεγχος.

Σὲ καιρὸ «οἰκουμενικῆς ἀταξίας»,

ὅταν ἀκόμη καὶ οἱ ἡγέτες τῶν Τοπικῶν Ἐκκλησιῶν δὲν ἐκφράζουν τὴν Πίστι τῆς Ἀληθείας, ἀλλὰ συμφωνοῦν μεταξὺ τους στὴν κακοδοξία, τὴν Καθολικότητα τῆς Ἐκκλησίας διασώζουν μόνον ὅσοι διακρατοῦν τὴν «ὀρθὴν καὶ σωτήριον Ὁμολογίαν». Γιὰ τὸν λόγο αὐτό, ὁ Ἅγιος Μάξιμος ὁ Ὁμολογητὴς βεβαι-

στοχεύσεως. Στὴν Ἑλλάδα, ἀπὸ τοῦ περασμένου ἰδίως ἔτους, ξέσπασε ἔντονος κρίσις μεταξὺ τῶν ὑποστηρικτῶν καὶ τῶν πολεμιῶν τῆς ἐνωτικῆς κινήσεως, μὲ κύριο σημεῖο ἀναφορᾶς τὴν γνωστὴ πλὴον «Ὁμολογία Πίστεως κατὰ τοῦ Οἰκουμενισμοῦ». Ἡ πόλωσις αὐτὴ λαμβάνει διαστάσεις, οἱ δὲ προκλήσεις πού ἐγείρονται εἶναι σημαντικῆς.

Συμπερασματικά, τονίσθηκε τὸ ἐπιδοφόρο μήνυμα τοῦ ἀφυπνισθέντος Ἀντι-οικουμενισμοῦ καὶ ἡ εὐθύνη τῆς Ὁρθοδοξίας στὸν σύγχρονο κόσμον, ὡς προσφορὰ τοῦ Φιλοκαλικοῦ πνεύματος καὶ ὡς κλήσις μετανόιας, πρὸς ἀνακαινισμόν, ἔνωσιν καὶ σωτηρίαν πάντων ἐν Χριστῷ.

Δ. Τὸ πρόγραμμα περιελάμβανε καὶ ἓνα δεκάλεπτο ὀπτικὸ ντοκουμέντο, τὴν προβολὴ μᾶς *Βιντεοταινίας* μὲ τὴν Ὁμιλίαν τοῦ Οἰκουμενιστοῦ πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου στὴν ἐβραϊκὴ Συναγωγὴ τῆς Νέας Ὑόρκης τὸν περασμένο Ὀκτώβριον, ὡς ἐνδεικτικὴ μαρτυρία τῆς ἀντιευαγγελικῆς, ἀντικανονικῆς καὶ ἀντιπατερικῆς Οἰκουμενιστικῆς θεωρίας καὶ πρακτικῆς.

Ε. Ὁ Θεοφίλ. Ἀναπληρωτὴς Πρόεδρος ἔθεσε τὴν *Κατακλιδα* τῆς Ἐκδηλώσεως εὐκνηθῆς τὰ δέοντα, ὁ δὲ Βυζαντινὸς Χορὸς ἔψαλε «*Τὸν Δεσπότην καὶ Ἀρχιερέα ἡμῶν...*» καὶ τὸ «*Τίς Θεὸς μέγας...*».

■ Ἡ «**ΙΗ** Σύνταξις», παρὰ τὴν διεξαγωγὴν τῆς σὲ μικρότερον κῶρον, ἐξ αἰτίας κυρίως οἰκονομικῶν δυσχερειῶν, προστέθηκε ὀργανικὰ στὴν σειρά καὶ συνέχεια τῆς σοβαρᾶς Ἀντι-οικουμενιστικῆς μαρτυρίας καὶ συνεισφορᾶς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων. Εἶθε τὰ ἰσχυρὰ μηνύματά της νὰ ἔχουν γόνιμν ἀπήχησι στὴν παρούσα κρίσιμη καμπὴ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἡ Ὅποία πορεύεται ἐν μέσῳ τῶν συμπληγάδων τῆς σχετικοποιήσεως τῆς Ἀληθείας καὶ τοῦ συγκρητιστικοῦ Οἰκουμενισμοῦ.

ώνει με ἔμφασι ὅτι «πᾶς ἄνθρωπος ἀγιάζεται διὰ τῆς ἀκριβοῦς Ὁμολογίας τῆς Πίστεως»¹⁹.

Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ υπάρξῃ ἀποσιώπησις τῆς Ὁμολογίας τῆς Ἀληθείας, προκειμένου νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ εἰρήνη καὶ ἡ ὁμόνοια μὲ τοὺς πολλοὺς. Ὅταν σὲ ἐγειρόμενα δογματικὰ θέματα τὸ ἀληθεῦν μέρος σιγήσῃ ἀπὸ ἀδράνεια,

δειλία ἢ ἀπειλή, τότε εἶναι καὶ αὐτὸ συνένοχο μὲ τὸ σφαλόμενον. «Ἡ σιγὴ τῶν λόγων, ἀναίρεσις τῶν λόγων ἐστί», διακηρύσσει ὁ Ἅγιος Μάξιμος, διότι «ὄ μὴ λαλούμενος λόγος, οὐδ' ὄλως ἐστί»¹⁹. Ἡ Ὁμολογία τῆς Ἀληθείας δὲν περιορίζεται μόνον ἐντὸς τῆς καρδιάς τοῦ ἀνθρώπου· πρέπει ὅπωςδήποτε καὶ νὰ ἐξωτερικεῖται: «Οὐ περιώρισεν ὁ Θεὸς τῇ καρδίᾳ τὴν ὄλην σωτηρίαν, εἰπὼν· ὁ ὁμολογῶν με ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὁμολογήσω αὐτὸν ἔμπροσθεν τοῦ Πατρὸς μου ἐν τοῖς οὐρανοῖς [Ματθ. ι' 32]. Καὶ ὁ θεὸς Ἀπόστολος διδάσκει λέγων· καρδιά μὲν πιστεύεται εἰς δικαιοσύνην, στόματι δὲ ὁμολογεῖται εἰς σωτηρίαν [Ρωμ. ι' 10]»²⁰.

Καὶ ἂν ἡ Ὁμολογία λυπήσῃ τοὺς περισσότερους ἀνθρώπους; Ὁ Ἅγιος Μάξιμος εἶναι καὶ πάλι ἀφοπλιστικός: «οὐ δύναμαι λυπῆσαι τὸν Θεὸν σιωπῶν, ἅπερ αὐτὸς λαλεῖσθαι καὶ ὁμολογεῖσθαι προσέταξεν»²¹. «Ὁ ἅγιος Μάξιμος οὐδέποτε συγκατετέθη εἰς τοιαύτην (θεωρουμένην ὡς) οἰκονομίαν· οἰκονομία εἰς βάρος τοῦ δόγματος τῆς Ἐκκλησίας δὲν νοεῖται· μᾶλλον δὲ εἶναι καταδικαστέα»²².

α4. Ἡ ἐκκοπή τῶν Λατίνων

Αὐτὴ ἡ ἀταλάντευτος στάσις διαπερνᾷ ὅλο τὸν ἔνδοξο καὶ ταυτόχρονα μαρτυρικὸ ἱστορικὸ βίον τῆς ἀγίας

Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία δοκιμάσθηκε, δοκιμάζεται καὶ θὰ δοκιμάζεται ἀπὸ τὶς αἱρέσεις, ὥστε νὰ γίνωνται φανεροὶ οἱ δόκιμοι.²³

Ὅταν τὸ ἔτος 807-808 δύο Βενεδικτῖνοι Μοναχοὶ ἐκ τῆς Δύσεως ἔψαλαν στὰ Ἱεροσόλυμα τὸ Σύμβολο τῆς Πίστεως μὲ τὴν προσθήκην τοῦ Filioque, δηλαδὴ τὴν κακοδοξία ὅτι τὸ Ἅγιον Πνεῦμα ἐκπορεύεται αἰωνίως ὄχι μόνον ἐκ τοῦ Πατρὸς, ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ Υἱοῦ, τότε ἠγέρθησαν ἀμέσως ἀντιδράσεις ἐκ μέρους τῶν Μοναχῶν τῆς Μονῆς τοῦ Ἁγίου Σάββα τοῦ Ἠγιασμένου. Οἱ Ὁρθόδοξοι Μοναχοὶ ἔσπευσαν νὰ χαρακτηρίσουν ὡς Αἰρετικούς τοὺς τολμήσαντας τὴν εἰσαγωγὴν τῆς ἀσεβοῦς προσθήκης. Ἡ ἐλεγκτικὴ καὶ ὁμολογιακὴ αὐτὴ ἀντίδρασις εἶχε διττὸ ἀποτέλεσμα στὴν Δύσι: ἀφ' ἐνὸς μὲν νὰ συγκληθῇ σύνοδος ὑπὲρ τοῦ Filioque ἀπὸ τὸν Βασιλέα τῶν Φράγκων Κάρολο τὸν Μέγα, ἀφ' ἐτέρου δὲ ὁ Πάπας Λέοντας ὁ Γ' νὰ προβῇ ὀρθότατα σὲ καταδίκην τοῦ Filioque καὶ νὰ ἀναρτήσῃ εἰς ἀνάμνησιν καὶ προφύλαξιν δύο ἀργυρῆς πλάκες στὸν Ναὸ τοῦ Ἁγίου Πέτρου στὴν Ρώμη, οἱ ὁποῖες περιεῖχαν τὸ Σύμβολο τῆς Πίστεως ἀκαινοτόμητο, δηλαδὴ ἄνευ τῆς προσθήκης τοῦ Filioque²⁴.

Εἶναι γνωστὰ τὰ γεγονότα, τὰ ὁποῖα ὠδήγησαν στὴν σύγκλησιν τῆς περιφήμου Μεγάλης Συνόδου τοῦ ἔτους 879-880 στὴν Κωνσταντινούπολι, ἐπὶ Μ. Φωτίου, τῆς θεωρουμένης καὶ ὡς Ἡ' Οἰκουμένης ἀπὸ τὴν Συνείδησιν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας. Κατ' αὐτήν, ἡ Λατινικὴ κακοδοξία τοῦ Filioque καταδικάσθηκε, ὡς ἐπίσης καὶ τὸ λεγόμενον Πρωτεῖο δικαιοδοσίας τοῦ Πάπα Ρώμης ἐφ' ὅλης τῆς Ἐκκλησίας²⁵.

◀ Ἡ ἔκπτωσις ὅμως τῶν Δυτικῶν, μετὴν υἰοθέτησι τῶν ὡς ἄνω καταδικασθέντων κακοδοξιῶν ὑπὸ τῆς Ἀδιαιρέτου Ἐκκλησίας, ὠλοκληρώθηκε τὸν ΙΑ΄ αἰ. διὰ τῶν γνωστῶν ἀναθεματισμῶν. Ἔκτοτε ἡ τοποθέτησις τῶν Ὁρθοδόξων ἐναντί τους, μετὰ μάλιστα καὶ τὰ τραγικὰ γεγονότα τῶν Σταυροφοριῶν, ἦταν ἀστασίαστη: ἐθεωροῦντο ἐτερόδοξοι καὶ αἰρετικοί.

Οἱ Ἀγιορεῖται Μοναχοὶ ἔγραφαν χαρακτηριστικὰ στὸν λατινόφρονα Αὐτοκράτορα Μιχαὴλ Η΄ Παλαιολόγο κατὰ τὸ δεύτερο ἡμῖς τοῦ ΙΓ΄ αἰ.: «Αὐτοὶ (οἱ Λατῖνοι)... δὲν ἄφησαν ἄθικτο καὶ ἀπαραχάρακτο κανένα ἀπὸ τὰ κυριώτερα σημεῖα τῆς Πίστewς. Γι' αὐτό, ὄχι μόνον ἀποκόπτονται ἀπὸ τὸ Σῶμα τοῦ Χριστοῦ, ἀλλὰ παραδίδονται καὶ στὸν σαταναῖ κατὰ τὸ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου: «Εἴ τις εὐαγγελίζεται ὑμᾶς παρ' ὃ παρελάβετε... ἀνάθεμα ἔστω» [Γαλ. α΄ 8]... Πῶς εἶναι λοιπὸν νόμιμο... νὰ ἐνωθοῦμε μετ' ἐκείνους,... ἐφ' ὅσον παραμένουν στίς αἱρέσεις τους; Ἐὰν τὸ δεχθοῦμε αὐτό, ἀνατρέπουμε μετ' ἡμᾶς τὰ πάντα καὶ καταργοῦμε τὴν Ὁρθοδοξία»²⁶.

Ὁ Ὁμολογητὴς Ἅγιος Μελέτιος ὁ Γαλησιώτης, τοῦ ὁποῖου οἱ Λατινόφρονες ἀπέκοψαν τὴν γλῶσσα, γράφει χαρακτηριστικὰ καὶ εὐρυθμα στὴν Ἀλφάβηταλφάβητό του: «... ὅτι καὶ λέγωσι τινες τῶν καθ' ἡμᾶς ποιμένων/ ἐξ ἀμαθείας τῶν Γραφῶν ἢ καθ' ἑτέρους τρόπους/ ὡς Ἱταλῶν τὰ σφάλματα βραχυτάτα τυγχάνει,/ ὡς οὐκ εἰσὶν αἰρετικοὶ μηδ' ἀποκεκομμένοι/ τοῦ τῶν πιστῶν συστήματος ἔκ τινος τῶν Ἁγίων/ οὐδὲ τὸ τούτοις κοινωνεῖν σφάλμα ψυχῆς καὶ βλάβη,/ ψευδῶς φασι, κακῶς φασι,

μακρὰν τῆς ἀληθείας.../ Πᾶς τῶν Πατέρων ὁ χορὸς αὐτοὺς καταδικάζει,/ Αἰρετικοῖς συντάττεται καὶ σύμπας ὁ Λατίνους/ συγκοινωνῶν μεμερίσται Χριστοῦ καὶ τῶν Ἁγίων»²⁷.

19. PG 90, στλ. 165AB: Τόμος Β΄ Τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Μαξίμου, Περί τῶν πραχθέντων ἐν τῇ πρώτῃ Ἐξορίᾳ, ἧτοι ἐν Βιζύῃ: τὰ παρὰ τοῦ Θεοδοσίου ἐπισκόπου Καισαρείας Βιθυνίας, καὶ αὐτοῦ διαλεχθέντα, § ΚΗ'.

20. Αὐτόθι, στλ. 165A-C.

21. PG 90, στλ. 124A-B: Ἐξήγησις τῆς Κινήσεως γενομένης μετὰ τοῦ κυροῦ Ἀββᾶ Μαξίμου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, καὶ τῶν ἀρχόντων ἐπὶ σεκρέτου, § Θ'.

22. Χαρ. Γ. Σωτηροπούλου, Θέματα δογματικῆς θεολογίας καὶ πνευματικῆς ζωῆς κατὰ τὴν διδασκαλίαν Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ, Ἀθήναι 2003, σ. 20.

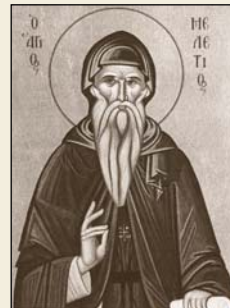
23. Βλ. Α΄ Κορ. ια΄ 19.

24. Ἀρχιμ. Σπυρίδωνος Μπιλάλη, Ἡ Αἵρεσις τοῦ Filioque, τ. Α΄, Ἱστορικὴ καὶ Κριτικὴ θεώρησις τοῦ Filioque, ἐκδ. Ὁρθοδόξου Τύπου, Ἀθήναι 1972, σ. 119-120.

25. Ἀρχιμ. Σπυρίδωνος Μπιλάλη, Ὁρθοδοξία καὶ Παπισμὸς, τόμος Α΄, Κριτικὴ τοῦ Παπισμοῦ, ἐκδ. Ἀδελφ. «Εὐνίκης», Ἀθήναι 1988, σ. 216-217.

26. Βλ. Παναγιώτης Σημάτης, Εἶναι Αἵρεση ὁ Παπισμὸς; Τί λένε Οἰκουμενικὲς Σύνοδοι καὶ Πατέρες, περιόδ. «Θεοδρομία», Ἔτ. Θ, τ. 2/ Ἀπρίλιος-Ἰούνιος 2007, σ. 267.

27. Αὐτόθι, σ. 268.

175. Στὸν κύριο οἰκονόμο γιὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴ λαμπρότητα*

ΚΑΣ εἶναι ἀδιανόητο γιατί ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία ἐπι-
τρέπει τόση ἐσωτερικὴ λάμψη: πολυτίμες εἰκόνες,
ἀσημένια καντήλια, χρυσὰ δισκοπότηρα, ἀκριβὰ ἄμφια, καὶ
ἄλλα ἀκριβὰ πράγματα. Ἐπειδὴ θέλει, ὅλη αὐτὴ ἡ
ἐκθαμβωτικὴ λάμψη νὰ θυμίσει στοὺς ἀνθρώπους τὴν
αἰώνια λάμψη τῶν οὐρανῶν. Νὰ τοὺς τραθῆξει ἔστω καὶ
γιὰ μιὰ στιγμή, ἀπὸ τὴ γήινη ἀθλιότητά τους καὶ νὰ τοὺς
προειδοποιήσει γιὰ ἐκεῖνον τὸν ἄλλο κόσμο, τὴν οὐράνια
πατρίδα τους, τὸ βασίλειο τῆς αἰώνιας εὐτυχίας καὶ τῆς
αἰώνιας χαρᾶς. Νὰ τοὺς παρουσιάσει -ὅσο εἶναι δυνατό στὴ
γῆ- μὲ τρόπο ὑλικὸ καὶ συμβολικὸ, ἐκεῖνη τὴν πολυτέλεια
καὶ ἐκεῖνον τὸν πλοῦτο, ποῦ εἶναι γεμάτος ὁ πνευματικὸς
κόσμος, καὶ μὲ τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ γεμίζει ἡ ψυχὴ τοῦ χριστιανοῦ,
ποῦ εἶναι κλεισμένη στὸ σῶμα, ὅπως εἶναι κλεισμένη μέσα στοὺς πέτρινους
τοίχους τοῦ Ναοῦ ὅλη ἐκεῖνη ἡ λάμψη.

Ὅμως αὐτὸ εἶναι μόνο μιὰ γενικὴ παρατήρηση. Τὸ κάθε πράγμα ξεχωριστά, κάθε
σχῆμα, κάθε χρῶμα, κάθε διακόσμηση, ἔχει στὸν Ὁρθόδοξο Ναὸ ἰδιαίτερη πνευματικὴ
σημασία. Συνολικὰ καὶ ξεχωριστά, λοιπόν, ὅλα αὐτὰ συμβολικὰ ἐκφράζουν τὴ διδαχὴ,
γιὰ τὴν ὁδὸ τῆς σωτηρίας, τὸ σωτήριο δρᾶμα τῆς ζωῆς τοῦ Χριστοῦ, τὴν ὑποσχέσεις
τοῦ Χριστοῦ, ἢ κάποιο μυστήριον τοῦ Οὐράνιου Βασιλείου.

Ἐσεῖς νομίζετε πῶς ὅλα αὐτὰ μπορούσαν νὰ μεταμορφωθοῦν σὲ ψωμί καὶ νὰ
φαγωθοῦν! Καὶ ὅταν φαγωθοῦν τότε τί; Ἐὰν τὸ σῶμα φάει τὴν πνευματικὴ τροφή μὲ
τί θὰ τραφεῖ ἡ ψυχὴ; Ἄραγε δὲν ἀκούσατε ἐκεῖνο ποῦ ἄκουσε ὁλόκληρος ὁ κόσμος,
πῶς οἱ ἄθιοι τῆς Μόσχας ὅλα αὐτὰ τὰ μεταμόρφωσαν σὲ ψωμί καὶ τὰ ἔφαγαν, καὶ
ὅμως τώρα πεινοῦν καὶ μάλιστα πεινοῦν ἔτσι ὅπως στὴ Ρωσία δὲν πεινοῦσαν ποτὲ
ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τοῦ Ἀσκόλδου καὶ τοῦ Δίρου; [Ἡ ἐπιστολὴ τοῦ Ἁγίου Ἐπισκόπου
γράφεται γύρω στὰ 1930]. «Οὐκ ἐπ' ἄρτω μόνω ζήσεται ἄνθρωπος» (Ματθ. δ' 4). Ἐκτός
ἀπὸ τὸν σωματικὸ ἄρτο, χρειάζεται καὶ ὁ πνευματικὸς. Ὅλα τὰ πράγματα στὸν ἅγιο
Ναό, μὲ τὴ σημασία τους, ἀποτελοῦν τὴν πνευματικὴ τροφή γιὰ τὴν ἀνθρώπινη ψυχὴ.

Μπεῖτε βαθύτερα στὴ χριστιανικὴ διδασκαλία, ἡ ὁποία γιὰ ἐμᾶς τοὺς ταξιδιώτες
τῆς γῆς εἶναι σημαντικότερη ἀπ' ὅλες τὴς ἄλλες διδασκαλίαις καὶ θὰ καταλάβετε. Καὶ
καταλαβαίνοντας, θὰ πετάξετε τὴς τωρινῆς σκέψεως σας καὶ θὰ τὴς ἀντικαταστήσετε
μὲ ὀρθῆς σκέψεως.

Εἰρήνην σὲ σᾶς καὶ εὐλογία

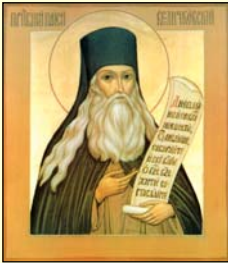
(*) Ἁγίου Νικολάου Βελιμίροβιτς, *Δὲν φθάνει μόνο ἡ πίστη...*, Ἱεραποστολικῶν Ἐπιστολῶν Β', ἐκδ. Ἐν
πλῶ, Ἀθήνα 2008, σ. 109-110.

Οἱ Βαθμίδες τῶν Ἀγωνιστῶν Ἀδελφῶν στὸ Κοινόδιο

Ἀπὸ Ἐπιστολὴ τοῦ Ὁσίου Παΐσιου Βελιτσκόφσκυ († 15.11.1794)*

Οἱ Ἀδελφοί ἀγωνίζονται γιὰ ν' ἀποκτήσουν ἀνυπόκριτη κατὰ Θεὸν ἀγάπη ὁ ἕνας γιὰ τὸν ἄλλο. Ἀγαποῦν πάνω ἀπ' ὅλα τὸ Θεὸ καὶ θεωροῦν ἀκάθαρτα ὅλα τὰ τεργνὰ καὶ τὶς κοσμικὲς ἀπολαύσεις, γι' αὐτὸ καὶ ἐγκατέλειψαν τὸν κόσμο, ἀνέλαβαν τὸ σταυρὸ τους καὶ ἀκολούθησαν τὸν Κύριό τους. Ἐπίσης ἀγωνίζονται νὰ σηκώνουν ὁ ἕνας τὰ βάρη τοῦ ἄλλου, νὰ ἔχουν ἐνότητα ψυχῆς καὶ πνεύματος, νὰ παροτρύνουν ἀλλήλους σὲ ἔργα ἀγαθὰ καὶ νὰ συναγωνίζονται ποιὸς θὰ ξεπεράσει τὸν ἄλλο σὲ ἀγάπη καὶ πίστη πρὸς ἐμένα τὸν ἀνάξιο, σὰν ἀληθινὰ παιδιὰ τοῦ Θεοῦ. Κι ἐγὼ πού τους βλέπω ν' ἀγωνίζονται ἔτσι εὐφραίνομαι ψυχικὰ καὶ δοξολογῶ μὲ δάκρυα τὸ Θεό, γιατί μὲ ἀξίωσε νὰ βλέπω τέτοιους δούλους Του, νὰ συγκατοικῶ μαζί τους καὶ νὰ παρηγοροῦμαι ἀπ' αὐτούς. Βλέπω τοὺς Ἀδελφούς σὰν Ἀγγέλους τοῦ Θεοῦ πού βιάζονται τὸν ἑαυτό τους στὴν ἀγία ὑπακοή καὶ θεωρῶ τὸν ἑαυτό μου ἀνάξιο ν' ἀκολουθήσει τὰ ἴχνη τους, γιατί ἔχω στερηθεῖ αὐτὴ τὴ χάρη τοῦ Θεοῦ, δηλ. τὴν ὑπακοή.

Βέβαια ὅλοι οἱ Μοναχοὶ στὸ Κοινόδιο μας δὲ βρίσκονται στὴν ἴδια βαθμίδα, αὐτὸ θά 'ταν ἀδύνατο. Μερικοὶ ὅμως, καὶ αὐτοὶ εἶναι οἱ περισσότεροι, ἔχουν νεκρώσει τελείως τὸ θέλημα καὶ τὴ γνώμη τους, ὑποτάσσονται σὲ μένα καὶ κάνουν ὑπακοή στοὺς Ἀδελφούς, σὰ νά 'ταν ὁ ἴδιος ὁ Κύριος, μὲ φόβο Θεοῦ καὶ πολλὴ ταπείνωση. Ἔχουν τὴ δύναμη νὰ ὑπομένουν ἀτιμίες, εἰρωνίες, ἐπιπλήξεις καὶ κάθε εἶδος πειρασμοῦ μὲ τέτοια χαρὰ, πού φαίνεται πὼς ἔχουν ἀξιωθεῖ νὰ λάβουν κάποια ἰδιαίτερη καὶ μεγάλῃ χάρη ἀπ' τὸ Θεό. Κι ὄχι μόνο τὰ ὑπομένουν ὅλ' αὐτὰ, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐπιθυμοῦν ζωηρά. Καὶ στὰ μύχια τῆς καρδιάς τους μέμφονται ἀδιάλειπτα τὸν ἑαυτό τους καὶ

τὸν θεωροῦν ὑποπόδιο καὶ μικρότερο ὄλων.

Ἄλλοι πάλι, καὶ αὐτοὶ εἶναι ἐπίσης ἀρκετοί, πέφτουν καὶ σηκώνονται, ἀμαρτάνουν καὶ ἔπειτα μετανοοῦν, ὑπομένουν τοὺς πειρασμούς καὶ τὶς μομφές, ἔστω καὶ μὲ δυσκολία, ἀλλὰ βιάζονται μὲ ὅλη τους τὴν ψυχὴ τὸν ἑαυτό τους νὰ φτάσουν τοὺς πρώτους καὶ γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτὸ προσεύχονται θερμὰ καὶ μὲ δάκρυα.

Καὶ ὑπάρχουν καὶ ἄλλοι, λιγότεροι αὐτοί, πού εἶναι ἀδύνατοι σὰν παιδιὰ, ἀνίκανοι νὰ δεχτοῦν στέρεη τροφή, δηλαδή νὰ ὑποφέρουν προσβολές καὶ πειρασμούς, χρειάζονται ἀκόμα γιὰ τροφή τὸ γάλα τοῦ ἐλέους, τῆς ἀγάπης καὶ τῆς συγκατάθεσης στὶς ἀδυναμίες τους, μέχρι νὰ φτάσουν στὴν πνευματικὴ βαθμίδα τῆς ὑπομονῆς. Αὐτοὶ συμπληρώνουν τὶς ἐλλείψεις τους μόνο μὲ τὴν καλὴ τους διάθεση καὶ τὴ συνεχὴ αὐτομεμφία. Πολλὲς φορὲς βιάζονται τὸν ἑαυτό τους πάνω καὶ πέρα ἀπ' τὴ δύναμή τους, μέχρις αἵματος σχεδόν, γιὰ νὰ ὑπομείνουν τὶς προσβολές καὶ νὰ κόψουν τὸ θέλημά τους.

Ἀγωνίζονται σκληρὰ γι' αὐτὸ, παραδίνονται στὸ Θεὸ καὶ τὸν παρακαλοῦν μὲ δάκρυα νὰ τοὺς βοηθήσει. Αὐτοί, ἂν καὶ ἀδύνατοι, συγκαταλέγονται ἀπ' τὸ Θεὸ στοὺς διασπῆς πού ἀρπάζουν τὴ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Ὅλοι τους, ἂν καὶ ὅπως προεῖπα ὄχι ὅλοι στὸν ἴδιο βαθμό, ἀγωνίζονται νὰ τηροῦν τὶς ἐντολές τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν Ἁγίων Πατέρων ἐνωμένοι μεταξύ τους μὲ τὸν ἀδιάλυτο δεσμὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ. Γιὰ τὴν ἀγάπη αὐτὴ τοῦ Θεοῦ καὶ τὴ σωτηρία τους ὑπομένουν συνέχεια τὴ στέρηση τῶν ὑλικῶν ἀγαθῶν μὲ φρόνημα ὑψηλὸ καὶ διαρκὴ δοξολογία στὸ Θεό. Καὶ τόσο γιὰ τὴ σωτηρία τους ὅσο καὶ γιὰ τὶς προμήθειες τῶν ὑλικῶν ἀγαθῶν, ἀναθέτουν ὅλη τους τὴν ἐλπίδα στὸ Θεό.

(*) Φιλοκαλία τῶν Ρώσων Νηπιτικῶν-Δ΄ Ὁσίου Παΐσιου Βελιτσκόφσκυ, Τὸ Εἰλητάριο-Πνευματικὲς Διδαχὲς καὶ Ἀκολουθία τοῦ Ὁσίου, Μετάφραση-Ἐπιμέλεια Πέτρου Μπότση, Ἀθήνα 2005, σελ. 96-99.

† Μητροπολίτου Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς Κυπριανοῦ

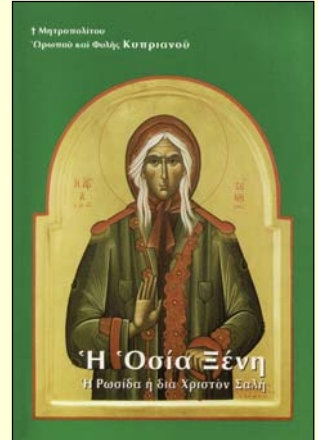
Ἡ Ὁσία Ξένη ἢ Ρωσίδα ἢ διὰ Χριστὸν Σαλή

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ἡ γνωστὴ ἀπὸ ἐτῶν ἔκδοσίς μας, ἡ ἀφιερωμένη στὴν μεγάλη καὶ λαοφιλῆ Ὁσία Ξένη τῆς Πετρούπολεως ἐν Ρωσίᾳ, ἡ ὁποία ἐορτάζεται τὴν 24ῃ Ἰανουαρίου. Πρὸς τιμὴν τῆς ἀνηγέρθη Ἱερὸς Ναὸς μας στὰ Νέα Παλάτια Ὠρωποῦ Ἀττικῆς, ἡ δὲ τιμὴ τῆς κερδίζει ὅλο καὶ περισσότερο ἔδαφος καὶ στὴν πατρίδα μας, μέσῳ τοῦ συγκινητικοῦ Βίου τῆς, ἀλλὰ καὶ τῶν συγκλονιστικῶν Θαυμάτων τῆς.

Τὸ βιβλίον τοῦ ἀσθενοῦντος πλέον Σεβασμ. Μητροπολίτου μας, περιλαμβάνει σὲ 15 παραγράφους τὸν ἐκτενῆ Βίον τῆς Ὁσίας, μία σύντομη ἀναφορὰ σὲ Προσκύνημα στὸν Τάφο τῆς ὁμάδος Προσκυνητῶν μας πρὸ ἐτῶν, δέκα (10) ἐνδεικτικὰ Θαύματα τῆς Ἁγίας, τὰ ὁποία ἐντυπωσιάζουν, καὶ ἐπιλογικὸ κείμενο γιὰ τὴν «Ἁγία τῆς ἀγάπης».

Ἐπίσης, περιλαμβάνει τὰ πλήρη Ὑμνογραφικὰ τῆς Ἁγίας, καθὼς καὶ Μουσικὸ Παράρτημα μὲ τονισμένα στὴν Βυζαντινὴ Μουσικὴ ἀπὸ τὸν ἀείμνηστο Μουσικοδιδάσκαλο Γέροντα Δοσίθεο Κατουνακιώτη († 1991) τὰ Δοξαστικὰ καὶ Ἰδιόμελα τῆς Ἀκολουθίας.

Πρόκειται γιὰ καλαίσθητη ἔκδοσις, μὲ ἐγχρωμο ἐξώφυλλο καὶ ἐσωτερικὴ διχρωμία, καὶ μὲ προσεγμένο φωτογραφικὸ καὶ διακοσμητικὸ ὕλικό.

• Σελίδες: 184 • Σχῆμα: 14×21 ἐκ. • Τιμᾶται: 8 €

☉ **Γιὰ παραγγελίες ἀπευθύνεσθε:**

Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Κυπριανοῦ, Τ.Θ. 46006 – ΑΝΩ ΛΙΟΣΙΑ 13310
Τηλ.: 210 2411380, 210 2411316, Fax: 210 2411080,
E-mail: Kyprianos@synodinresistance.org

